

2025 októberének végén Finnországba utaztunk, ahonnan még az első napon komppal továbbmentünk Észtországra, Tallinnba, mert a hétvégét ott töltöttük. Számomra már az utazás is hatalmas élmény volt. Amire Helsinkibe érkeztünk, teljesen besötétedett, így csak kívülről pillanthattunk rá néhány nevezetességre. Tallinnba késő este futott be a komp, ezért rögtön a szállásunkra mentünk, ami egy igényes, modern, háromcsillagos hotel volt.

Másnap a város felfedezésével kezdtünk. Megnéztük a székesegyházat, majd tovább sétáltunk a belváros felé, ahol a főtéren reggeliztünk egy hangulatos kis étteremben. Ezt követően folytattuk a városnézést, és több érdekes helyszínt is felkerestünk: múzeumokat, a Hidroplánkikötőt, valamint egy kilátót is, ahonnan gyönyörű panoráma nyílt a városra. Másnap reggel ismét komppal visszatértünk Helsinkibe, ahonnan busszal továbbutaztunk Savonlinnába.

A munka első napján megismerkedtünk a fogadó intézménnyel, az étteremmel, valamint a dolgozókkal, tanárokkal és diákokkal. Bemutattak minket a főnökünknek is, akivel átbeszéltük, milyen elvárások és feladatok várnak ránk. A második munkanap már sokkal izgalmasabb volt, nagyon vártam, hogy elkezdődjön a munka, és össze tudjam hasonlítani egy finn étterem működését a magyarországi gyakorlattal.

Minden reggel egy rövid megbeszéléssel kezdtünk, ahol áttekintettük a napi asztalfoglalásokat, a menüt és a teendőket. Ezután párokba osztottak minket, és elvégeztük az előkészületeket a vendégek érkezése előtt. Ide tartozott az asztalok letakarítása, abroszok cseréje, szalvéták hajtogatása, terítés, a svédasztal előkészítése, a menük kiírása, a bár rendbetétele vagy éppen a desszertes és kávéasztalok összeállítása. Gyakran políroztunk poharakat, tányérokat és evőeszközöket is. Amikor ezzel végeztünk, elmentünk reggelizni, majd folytattuk a napi munkát. A vendégek 11 és 13:30 között ebédeltek (hétfőn 13 óráig), és ebéd előtt mi is ettünk.

A vendégek fogadása eleinte szokatlan volt, mert ebben az étteremben minden vendég itallapot töltött ki, mielőtt leült volna. Ebéd közben figyeltük a svédasztalt, pótoltuk, ami elfogyott, leszedtük a koszos tányérokat, és elpakoltunk a vendégek után. Délután általában a városban sétáltunk, nézelődtünk vagy új helyeket fedeztünk fel. Jártunk az Olavinlinna várban is, és sokszor átmentünk a környező kisebb szigetekre is, bízva abban, hogy látunk sarki fényt – sajnos Savonlinnában egyszer sem sikerült. A fogadó iskolában sokszor röplabdáztunk munka után.

A második héten részt vettünk egy Barbie és Ken tematikájú rendezvényen is, amelyen minden dekoráció rózsaszín volt. Nekem ez különösen tetszett, főleg amikor a bárban dolgozhattam és különféle koktélokot szolgálhattam fel. Itt sajátítottam el több új ital elkészítésének technikáját is.

A rákövetkező hétvégén ellátogattunk Rovaniemi-be. Az odaút hosszú volt, 14 órát utaztunk vonattal és kétszer is át kellett szállnunk. Estére érkeztünk meg, és amikor kiszálltunk a szállásnál, megláttuk a halvány majd intenzív sarki fényt az égen, ezért gyorsan elindultunk megnézni – gyönyörű volt, hatalmas élmény. Másnap bejártuk a Mikulás falvát, megnéztük a szuvenirboltokat, találkoztunk a Mikulással, akivel közös fotót készítettünk, átléptük az Északi-sarkkört, és erről oklevelet is kaptunk. A Mikulás postáján még levelet is feladtunk. A karácsonyi hangulat az egész faluban lenyűgöző volt.

A visszaút 15 órán át tartott, de mivel éjszaka utaztunk, sokat tudtunk aludni, így gyorsabban telt.

Az utolsó hét különösen kedves volt számomra, mert nagyon szeretek havazásban lenni, és akkor többször is esett a hó. Ellátogattunk a Lusto-i erdészeti múzeumba, ahol rengeteg érdekességet tudunk meg a finn erdőkről és a különböző fakitermelési technikákról. Sok régi gépet, makettet és interaktív kiállítást is láttunk. A hét utolsó napjai egyikén a flambírozást tanultam meg, és narancsot készítettünk így – bár először kicsit félttem, végül élveztem a folyamatot.

A búcsúzás napján mindenki meghiúsult, mert az ott eltöltött idő alatt nagyon hozzánk nőtt a munkahely, a kollégák és a főnök is. Vonattal indultunk vissza Helsinkibe, ott leraktuk a csomagokat a csomagmegőrzőbe, majd még utoljára sétáltunk egyet a városban. Megnéztük a Kamppi kápolnát, a szikla templomot, Szentháromság teret, az Oodi központi könyvtárat, a finn parlament épületét.

A hazafelé tartó repülőút gond nélkül telt. Leszállás után felvettük a csomagjainkat, majd busszal elindultunk Gyöngyösre. Nagyon boldog vagyok, hogy részese lehettem az Erasmus programnak, rengeteg élménnyel és tapasztalattal gazdagodtam, és bármikor visszamennék, ha tehetném.

Tóth Maja